Р Е Ш Е Н И Е
№ 10795

гр. София, 04.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова
ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3244** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на вр. и.д. председател на държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ срещу Решение № 5058 от 07.11.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 112 състав, по н.а.х. дело № 6277/2023г., с което е отменено наказателно постановление № 1851/30.03.2023г., издадено от и.д. председател на ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДА ДРВВЗ), с което на И. В. Д. е наложено административни наказания „глоба“ в размер на 9000 лв. на осн. чл. 8, ал. 2, т.15 и чл. 69, ал. 1 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти, за извършено нарушение на чл. 69, ал. 1, пр. 3 от ЗЗНН.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон. Твърди се, че правилно е ангажирана наказателната отговорност на жалбоподателя с налагането на административно наказание на физическото лице в качеството му на изпълнителен директор на „Газ Лоджистикс“ ЕАД, а не на посоченото юридическо лице. В тази връзка се излагат подробни съображения. Счита се за несъстоятелен аргумента на СРС, че касаторът не може да обвързва изпълнението на дадено предписание с определянето на „отговорно лице“. Моли се за отмяна на въззивното

решение. Претендират се разноски.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа жалбата. Подробни съображения излага в представена писмена защита.

Ответникът – И. В. Д. не се явява и не се представлява.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К.- СГП, счита касационната жалба за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

С наказателно постановление № 1851/30.03.2023г., издадено от и.д. председател на ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДА ДРВВЗ), на И. В. Д., в качеството му на изпълнителен директор на „Газ Лоджистикс“ ЕАД е наложено административни наказания „глоба“ в размер на 9000 лв. на осн. чл. 8, ал. 2, т. 15 и чл. 69, ал. 1 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти, за извършено нарушение на чл. 69, ал. 1, пр. 3 от същия закон.

С процесния съдебен акт въпросното наказателно постановление № 1851/30.03.2023г. е отменено. За да достигне до този правен резултат решаващият състав е приел, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, при спазване на изискванията за тяхната форма и съдържание. Счел е, че ДА ДРВВЗ може да дава задължителни предписания само на „задължени лица“ по смисъла на пар.1, т. 11 от ЗЗНН, но не и на техните управители или директори, защото те самите нямат такова качество (на задължено лице); „задължени лица“ по смисъла на ЗЗНН са посочените в пар. 1, т. 11 от ДР на същия закон, а именно: "задължено лице" е икономически оператор, който създава, съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти като част от общото количество запаси за извънредни ситуации на Република България. В заключение СРС е посочил, че материалният закон е приложен неправилно и издаденото НП следва да бъде отменено заради несъответствието му с материалния закон, тъй като изпълнителният директор въобще не е бил субект на дадено предписание, нито има законово задължение да изпълнява такова, дадено на друго лице (било то физическо или юридическо).

Настоящият касационен състав намира, че решението е постановено в противоречие с материалния закон.

По делото не е спорно, че „Газ Лоджистикс“ ЕАД е задължено лице за периода 01.07.2022г. - 30.06.2023г. съгласно нормата на чл. 23, ал. 3 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти, според която всяко лице, което е осъществявало вътрешнообщностни пристигания на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и тежки горива през предходната календарна година, е длъжно да създаде, да съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации в количество, пропорционално на участието му спрямо общото участие на всички задължени лица, в общия нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на територията на страната през предходната календарна година. Съобразно разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗННН задължените лица са длъжни ежегодно до 1 юли да създадат определените им нива на запаси за

извънредни ситуации по видове и количества в съответствие с определеното им ниво по чл. 12, ал. 1.
Не се спори и че с Констативен протокол № 97/12.01.2023г. е дадено на „Газ Лоджистикс“ ЕАД в качеството му на задължено лице, задължително предписание да създаде и вложи за съхранение определеното му с Разпореждане № Р-12-58/27.04.2022г. на зам. – председателя на ДА ДРВВЗЗ ниво на ЗИС от ГПБ в размер на 3,572 тона. Определен като отговорник за изпълнението на даденото предписание е И. Д. в качеството му на изпълнителен директор на „Газ Лоджистикс“ ЕАД.
Съгласно чл. 56, ал.1, т.9 от ЗЗНН при изпълнението на контролните си функции на територията на страната служителите по чл. 55, ал.4 имат право: да издават задължителни предписания и да следят за изпълнението им. В случая е налице влязло в сила предписание по 56, ал. 1, т. 9 от ЗЗНН, което не е изпълнено от отговорното лице в дадения от контролния орган срок.
Съгласно разпоредбата на чл. 69, ал.1 от ЗЗНН, който не окаже съдействие при извършване на проверка, възпрепятства нейното извършване, не изпълни задължителни предписания на служителите по чл. 55, ал. 4 и 5, писмени указания на председателя на агенцията или допусне такива действия, се наказва с глоба от 500 до 15 000 лв. от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти.
Субект на нарушението по арг. чл. 69, ал. 1, пр. 3 от ЗЗНН е всеки, „който не изпълни задължителни предписания“ и съобразно вида на предвиденото в санкционната норма административно наказание - глоба, това е конкретно физическо лице. Доколкото ответникът по касация И. Д. е определен като отговорник за изпълнението на даденото предписание и същият е бездействал, то съгласно чл. 69, ал. 1 пр. 3 от ЗЗНН следва да понесе санкцията, визирана в същата разпоредба - глоба. Деянието несъмнено изпълнява състава на чл. 69, ал. 1, пр. 3 от ЗЗНН и всички съображение относно качеството на "Газ Лоджистикс" ЕАД като задължено лице по чл. 38 от ЗЗНН и по § 1, т. 11 от ДР на ЗЗНН, вр. чл. 23, ал. 2 от ЗЗНН, стабилитета и изпълнението на разпореждането за създаване и съхраняване на запас, както и доставчиците и естеството и вида на внасяния от дружеството продукт, са от значение за законосъобразността на първоначално даденото разпореждане за създаване и съхранение на запас, което не е предмет на настоящия правен спор.
С. анализ на нормите за търсене на административнонаказателна отговорност, посочени в глава Осма от ЗЗНН, и в частност чл.69, който е посочен за нарушен, налагат тълкувателния извод, че именно отговорникът, комуто е възложен да отговаря за изпълнение на дадените предписания, следва да понесе административнонаказателна отговорност при неизпълнението им. Отговорността на ответника по касация се ангажира не за неизпълнение на Разпореждането за създаване на ЗИС от ГПБ /което вменява задължения на дружеството "Газ Лоджистик" ЕАД/, а за неизпълнение на задължително предписание, дадено с КП № 97/12.01.2023г, за което той е отговорен.
По отношение на наложеното наказание в санкционната норма не е предвидено от законодателя като задължителен елемент от състава на нарушението настъпването на вредоносни последици, имуществени или други вреди от нарушението. Нарушението е извършено чрез бездействие - неизпълнение на задължително предписание. Същото не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като по този начин се застрашават обществените отношения, свързани с осигуряване на

снабдяването с течни горива в случаите на затрудняване на доставките или значимо прекъсване на снабдяването с нефт и нефтопродукти в РБ и в други ДЧ на ЕС и/или съгласно влязло в сила решение на Международната агенция по енергетика за отпускане на запаси.

В конкретния случай е наложена глоба над средния размер, като при определяне размера й АНО е посочил като относими обстоятелства вече издадено спрямо касационния ответник Наказателно постановление 584 от 23.02.2023г. за същия вид нарушение, за което е отразено, че няма данни да е обжалвано, както и Споразумение по предходно идентично нарушение – споразумение № 176/ 09.01.2023г.

Съобразявайки относителната тежест на горните обстоятелства, характера и интензитета на извършеното нарушение, съдът намира, че административно наказание в размер на 9 000 е прекомерно и същото следва да бъде намалено в размер на 4500 лв.

Като краен извод- следва да се отмени обжалваното решение, като вместо него постанови друго, с което да измени наказателното постановление в частта, с която е наложена глоба за установеното нарушение, като се намали размерът на същата от 9 000 лв на 4500 лв.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство, които се определят в размер на сумата от 100 лева на основание чл. 37 ЗПП във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Възстановяването на направените разноски трябва да бъде признато и за двете инстанции, поради което общият размер възлиза на 200 лева. С оглед на частичното уважаване на жалбата се следва сума, пропорционална на отхвърлената част от жалбата, а именно - 100 лева от общо 200 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5058 от 07.11.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 112 състав, по н.а.х. дело № 6277/2023г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 1851/30.03.2023г., издадено от и.д. председателя на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси", с което на И. В. Д. е наложено административни наказания „глоба“ в размер на 9000 лв. на осн. чл. 8, ал. 2, т.15 и чл. 69, ал. 1 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти, за извършено нарушение на чл. 69, ал. 1, пр. 3 от ЗЗНН като НАМАЛЯВА размера на наложената глоба на 4 500 лв.

ОСЪЖДА И. В. Д. за заплати на Държавна Агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрискносултско възнаграждение за двете инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.